

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 223.

Tredie Session.

106te Møde.

Tredagen den 19de Marts.

(Fortf.)

Blechingberg (fortf.): Det lader sig ogsaa tænke, at Aareladning bliver øvet af Uberettigede, af Juffere, der ikke forstaae det, og Enhver veed, hvad Ulykke der kan skee ved en Aareladning, der udføres paa en uforsvarlig Maade. Ikke mindre finder jeg, at Lovforslaget har tabt derved, at man har udeladt af § 2 de Bestemmelser, som den indeholdt, og som henviste navnlig til hos Barbererne at faae den Bistand i andre Retninger, som § 2 hjemlede. Den handlede ikke blot om at kopsætte og aarelade, men ogsaa om at sætte Iglær, anvende Klysterer, paalægge Plastre, varme og kolde Omslag og deslige Forretninger, saaledes at Loven ogsaa i disse Henseender indeholdt en Foranstaltning til, at Publicum kunde faae saadan Bistand hos de Næringsbrugere, hvorefter her er Spørgsmaal, medens derimod, naar dette gaaer ud af Paragraphen, den lovbestemte Henviisning til Barbeerstuerne for at faae denne Haandskræftning, bortfalder, og det er dog en velbekendt Sag, at vore Læger her ikke befattede sig med — i det Mindste ikke i Reglen — enten at sætte Iglær eller anbringe Klysterer, eller selv lægge Plastre og Omslag paa Folk. — Ligeledes antager jeg, at Lovforslaget har tabt under de nærværende Forhold derved, at § 4 er gaaet ud, nemlig den Paragraph, der handlede om, at Tilfædekomne burde modtages til videre Besørgelse paa Barbeerstuerne. Jeg vil indrømme, at, naar Forholdene blive ordnede saaledes, at der var Receptionstuer paa forskellige Steder i Byen, hvor der altid var en Læge tilstede, og hvor det var bekendt for Publicum, at Tilfædekomne kunde indlægges, og disse tillige fandtes

forbeholdte paa behørig Maade i Byen, var derved den Trang afhjulpen, som i denne Henseende kan finde Sted; men, saalænge det ikke er ordnet paa denne Maade, trænger man til noget Andet, og det er sandelig en vanstelig Sag at skulle søge til Hospitalerne, der ligge i en Udkant af Byen, for at finde den Hjælp, som paa forskellige Steder i Byen kan være fornøden, og derfor satte jeg, idetmindste som en midlertidig Foranstaltning, indtil disse Forhold blive ordnede paa en anden Maade, Priis paa § 4. — Fra disse forskellige Synspunkter, hvortil jeg iøvrigt ikke troer at behøve at føie noget Videre, finder jeg saaledes, at jeg har begrundet min Anskuelse om, at Lovforslaget foreligger i en betydelig forringet Tilstand, og at jeg, efter min Anskuelse af det, ikke finder mig foranlediget til at stemme for det, men imod det.

Orsted: Jeg er rigtignok af den modsatte Mening end min ærede Sidemand, idet jeg troer, at dette Forslag har vundet ved de Forandringer, det har modtaget i Folkethinget. Ligesom den Bestemmelse, der var indflydt i det af Landstthinget udarbejdede Udkast om, at Barbererne i Kjøbenhavn skulde gjøre Prøve i at aarelade og kopsætte, laae uønsket af Regeringen stillede Forslag, saaledes finder jeg heller ikke denne Bestemmelse hensigtsmæssig, da hiin Færdighed ikke vedkommer Barbeernæringen, og det desuden neppe vil være vansteligt at faae Folk, der ere øvede deri, uden at disse just derfor behøve tillige at være Barberer; der vilde og blive adskillige saadanne Folk, som have aflagt Prøve paa deres Dygtighed saavel deri som i andre manuelle Forretninger, som f. Ex. i at trække Tænder ud o. desl., til hvem man kan henvende sig, og jeg troer, at hos disse Personer vil man som oftest kunne vente større Dygtighed til disse